

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. Варна, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело
№ 20223000500295 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по въззивна жалба, подадена от КПКОНПИ, гр. София /по-нататък само Комисията/, срещу решение № 49/05.04.22г. по гр.д. № 288/20г. на ОС-Разград, с което са отхвърлени исквете на Комисията за отнемане в полза на държавата от ответниците Х. Н. Х. и М. Х. Х., и двамата от с.Острово, Община Завет, ул. „Хан Кубрат“, №19, на незаконно придобито имущество на обща стойност от 108 090.67 лв. както следва:

1/На основание чл. 142, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане **от Х. Н. Х.** на:

- л.а., марка „Фолксваген“, модел „Поло“, рег. № РР 1182 АН, рама № WVVZZZ80ZNW171649, двигател № AAV058189;

-л.а., марка „Пежо“, модел „309“, рег. № РР 1535 АМ, рама № VF310AD*****, двигател № 1CU31079865;

2/На основание чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане **от М. Х. Х.** на:

-сума от 200 лв., като парична равностойност на налични в капитала на търговско дружество „Ем Джи Логистик“ ЕООД, ЕИК 202566853 дружествени дялове;

3/На основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане от **Х. Н. Х.** на:

- сума в размер на 500 лв., като парична равностойност на отчуждени дружествени дялове в капитала на търговско дружество „Алкин-97“ ЕООД, ЕИК 202198821;

- сума в размер на 4 800 лв., представляваща пазарна стойност на отчуждено движимо имущество;

- сума в размер на 7 300 лв., представляваща стойността на направените допълнителни парични вноски на собственика в търговско дружество „Алкин-97“ ЕООД, подлежащи на връщане;

- сума в размер на 23 249.97 лв., представляваща стойността след проследено преобразуване на получените парични преводи от чужбина чрез агенти на международните системи за парични преводи „Уестърн Юнион“ и „МъниГрам Пеймънт Системс“;

- сума в размер на 420 лв., представляваща вноска на каса за погасяване на кредитни задължения, по спестовен влог в лева BG23 BPBI 7949 4070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 105 лв., представляваща вноска на каса за погасяване на кредитни задължения, по разплащателна сметка в лева BG61 BPBI 7949 1070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 95.44 лв., представляваща непреобразуваната част от вноска на каса, по разплащателна сметка в лева BG61 BPBI 7949 1070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 1 051.14 лв., представляваща непреобразуваната част от постъпили средства от трето лице, по разплащателна сметка в лева BG61 BPBI 7949 1070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 500 лв., представляваща постъпили средства от трето лице, по разплащателна сметка в лева BG07 BPBI 7949 1070 6311 03 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 548.86 лв., представляваща постъпили средства от трето лице, по кредитна карта „Мастъркард“ в лева, сделка № 4742963 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 12 022.16 лв., представляваща непреобразуваната част от вноски на каса, по разплащателна сметка в лева № 18698625 в „Банка ДСК“ ЕАД;

4/ На основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане от **М. Х. Х.** на сума в размер на 56 648.10 лв., представляваща стойността след проследено преобразуване на получените парични преводи от чужбина чрез агенти на международните системи за парични преводи „Уестърн Юнион“ и „МъниГрам Пеймънт Системс“.

Счита се, че решението е неправилно и необосновано и се претендира

неговата отмяна и уважаване на предявените искиове за отнемане на незаконно придобито имущество. Сочи се, че е налице противоречива съдебна практика по въпроса относно подлежащото на отнемане имущество в хипотезите на придобити дружествени дялове от проверяваното лице, които са налични в неговия патримониум – с една част от съдебните актове се отнемат самите дружествени дялове, а с друга част – тяхната равностойност. Изхождайки от съдържанието на употребените в специалния ЗПКОНПИ понятия се поддържа, че тъй като дружественият дял материализира членството на съдружника в дружеството, т.е. неговите имуществени и неимуществени права и задължения, то на отнемане подлежат само имуществените права (имуществото) на съдружника (с тяхната парична равностойност, съизмерима със средствата, необходими за внасяне на капитала), а не целият дружествен дял.

Отделно от горното се поддържа, че материалният закон е бил приложен неправилно, тъй като цитираните от първоинстанционния съд четири съдебни решения на ВКС не съставляват задължителна съдебна практика, а от друга страна не е съобразено друго и най-актуално решение на ВКС – Решение № 29/12.04.21г. по гр.д. № 1021/19г., III г.о. Излагат се съображения относно съдържанието на понятията в приложимия ЗПКОНПИ, отнасящи се до основателността на предявените искиове – „значително несъответствие“, „имущество“, „нетен доход“. Поддържа се, че законът изисква съпоставяне на имуществото като съвкупност за целия проверяван период с размера на нетния доход, а не само наличното имущество към края на проверявания период, а още по-малко стойността на притежаваното в началото на проверявания период имущество с неговата стойност в края на периода. Поддържа се, че на отнемане подлежат и паричните средства, преминали през банковите сметки на ответниците, дори и същите да не са налични. Разглежда се характера на парите като платежно средство (налично или безналично) и като средство за натрупване на богатства, поради което те представляват имущество по см. на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, което подлежи на отнемане в полза на държавата, ако са придобити незаконно. Когато имуществото липсва или е отчуждено, то на осн. чл. 151 от ЗПКОНПИ се отнема неговата равностойност, което е приложимо и към заместимите, но непотребими движими вещи, какви са парите. Счита се, че основният спор по делото е относно доходите на ответниците, техният произход и размер. В тази връзка се излага, че ответниците не са установили по делото твърдението си за наличието на други спестявания или на средства към началния момент на проверката извън установените и посочени от Комисията в исковата молба. Предвид конкретно установените по делото факти и съобразно вариант I от заключението на СИЕ (който според Комисията следва да бъде кредитиран), законните доходи на ответниците за проверявания период възлизат на 74 347.35 лв., обичайните и извънредните им разходи са били в размер на 126 480.16 лв., при което нетният доход е в отрицателна величина от минус 52 132.81 лв. Придобитото през проверявания период имущество от

ответниците възлиза на общо 162 139.70 лв., при което несъответствието е в размер на 214 272.50 лв. Изложени са подробни съображения защо не следва да се кредитира варианти II от заключението на СИЕ. Въз основа на всичко посочено във въззивната жалба се претендира отмяна на първоинстанционното решение и уважаване на предявените искове, ведно с присъждане на разносните за двете инстанции.

В предвидения срок е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещните страни Х. Н. Х. и М. Х. Х., и двамата представлявани от адв. Е. Н. от АК-Разград в качеството му на назначен от съда особен представител. Счита се, че въззивната жалба е допустима, но неоснователна, тъй като решението е подробно обосновано след съвкупен анализ на събрания по делото доказателствен материал и крайният правен извод съответства на приложимия закон. Изцяло се споделят решаващите мотиви на първоинстанционния съд, които са основани и на практиката на ВКС и на ЕСПЧ. Претендира се потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.

В с.з. пред въззивната инстанция изложените във въззивната жалба и в отговора ѝ становища от процесуалните представители на страните се поддържат.

За да се произнесе съдът съобрази следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано въз основа на подадената на **19.11.20г.** искова молба от КПКОНПИ, гр. София с искане за отнемане на имущество от ответниците Х. Н. Х. и М. Х. Х., за което се твърди, че е незаконно придобито през периода на извършената срещу ответника **Х. проверка за периода от 03.12.08г. до 03.12.18г.** В исковата молба е посочено, че въз основа на постъпило на 29.11.18г. уведомление в ТД на КОНПИ-Варна, изпратено от ОП-Разград (*приложено на л. 1-4 от т. I от приложенията към делото*) за привличане в качеството на обвиняем на лицето Х. Н. Х. по ДП № 30/16г. по описа на ОСЛО при ОП-Разград за това, че през периода от 26.10.12г. до 05.07.13г. в гр. Разград, като собственик, управител и представляващ „Алкин - 97“ ЕООД, в условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство чрез използване на Белмин Неджад Х. – упълномощен счетоводител и действаща като собственик и управител на счетоводната си къща „Бест 2002“ ЕООД, за подадени справки-декларации по ЗДДС пред ТД на НАП-Варна, офис Разград, и като данъчно задължено лице по ЗДДС, получил от държавния бюджет неследваща се парична сума в големи размери – възстановен ДДС общо 25 422.01 лв. – престъпление по чл. 256, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Тъй като престъплението е посочено в нормата на чл. 108, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, с протокол с № ТД 04ВА/УВ-16824/03.12.18г. (*приложено в т. I от приложенията към първоинстанционното дело*) е била образувана

проверка срещу ответника Х. за установяване на значително несъответствие в неговото имущество.

С присъда № 4/30.01.19г. по НОХД № 423/18г. на ОС-Разград ответникът Х. е бил признат за виновен в извършването на престъплението, за което му е било повдигнато обвинение и на осн. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД е бил осъден да заплати в полза на държавата сумата от 25 422.01 лв. като обезщетение за имуществените вреди, претърпени в резултат на престъплението (*цялото производство по НОХД № 423/18г. на ОС-Разград е приложено към първоинстанционното дело*).

С Решение № 1467/17.08.20г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, а с Решение № 2183/11.11.20г. Комисията е решила да внесе искова молба за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество срещу двамата ответници (*л. 52-93 от първоинстанционното дело*).

Наведените в исковата молба твърдения са, че през периода на проверката двамата ответници са били във фактическо съпружеско съжителство, от което са родени и двете им деца – А. Х. Н., роден на 21.08.97г. и К. Х. Н., родена на 03.01.05г. (твърдението се подкрепя от приложените в т. I от приложението към първоинстанционното дело справки от НБД „Население“ относно регистрираните адреси на ответниците и родените от връзката им деца, както и от съставения на 07.07.20г. протокол по чл. 28 от ЗПКОНПИ от инспектор на Комисията, в който е отразено даденото сведение на полицейския инспектор, отговарящ за с. Острово, че ответниците през целия проверяван период са съжителствали на семейни начала).

Комисията е посочила в исковата молба, че е установила следното имущество на ответниците към началото на проверявания период: л.а. марка „БМВ“, модел „318 И“ с рег. № PP0385AP, придобит на 08.10.08г. от ответника Х. и сумата от 5.21 лв. по банкова сметка на ответницата Х. в „ЦКБ“ АД с № BG08 IEIL 97901027910300.

Твърдяло се е, че в резултат от извършената проверка по отношение на ответника Х. и свързаните с него лица, за целия проверяван период от 03.12.08г. до 03.12.18г., общият размер на доходите, приходите или източници на финансиране на ответниците е **73 477.30 лв.**, общият размер на обичайните и извънредни разходи е **123 268.51 лв.**, т.е. отрицателна разлика между приходи и разходи в размер на **49 791.21 лв.** (нетен доход в отрицателен размер), а стойността на придобитото имущество (пари, движими и недвижими вещи) възлиза на **155 330.42 лв.**, от които: за придобиване на МПС в размер на 2 250 лв., за придобиване на дружествени дялове в размер на 700 лв.; направени допълнителни вноски в „Алкин-97“ ЕООД в размер на 7 300 лв.; погасителни вноски след преобразуване по кредитна карта на Х. в „Юробанк“ АД в размер на 5 064.32 лв.; разходи след преобразуване за погасяване на кредитни задължения по сметка в „Юробанк“ АД от Х. в размер на 11 403.26 лв.; погасяване на кредитни задължения от Х.

в посочената банка в размер на 480 лв.; вноски след преобразуване по сметка в „Юробанк“ АД в размер на 7 020.54 лв.; вноска за погасяване на кредитно задължение към „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД по банкова сметка на Х. в „Юробанк“ АД в размер на 105 лв.; получени средства от трети лица по сметки на Х. в размер на 4 458.41 лв.; вноска по сметка на Х. в „Юробанк“ АД в размер на 4 000 лв.; вноски след преобразуване по сметка в „Банка ДСК“ ЕАД на Х. в размер на 1 141.98 лв.; получени преводи от Х. по „Уестърн Юнион“ в размер на 46 678.37 лв.; получени допълнителни преводи от Х. по „Уестърн Юнион“ в размер на 40 941.22 лв.; получен превод от Х. по „МъниГрам Пеймънт Системс“ в размер на 430.28 лв. и получени преводи от Х. по „Уестърн Юнион“ в размер на 23 357.04 лв. При това е посочено, че е налице несъответствие в размер на **205 121.63 лв.** в имуществото на проверяваното лице и свързаните с него лица, което е значително по смисъла чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ, във вр. с §1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, т.е. над 150 000 лв., за което се предполага, че е незаконно придобито, доколкото не е установен законен източник на средства.

Отправеното до съда искане е било да се отнеме от ответниците имущество на обща стойност от 108 090.67 лева, представляващо незаконно придобито имущество, както следва:

1/На основание чл. 142, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане от Х. Н. Х. на:

-л.а. марка „Фолксваген“, модел „Поло“, рег. № РР 1182 АН, рама № WVWZZZ80ZNW171649, двигател № AAV058189;

-л.а. марка „Пежо“, модел „309“, рег. № РР 1535 АМ, рама № VF310AD*****, двигател № 1CU31079865;

2/На основание чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане от М. Х. Х. на:

-сума от 200 лв., като парична равностойност на налични в капитала на търговско дружество „Ем Джи Логистик“ ЕООД, ЕИК 202566853 дружествени дялове;

3/На основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане от Х. Н. Х. на:

-сума в размер на 500 лв., като парична равностойност на отчуждени дружествени дялове в капитала на търговско дружество „Алкин-97“ ЕООД, ЕИК 202198821;

-сума в размер на 4 800 лв., представляваща пазарна стойност на отчуждено движимо имущество;

-сума в размер на 7 300 лв., представляваща стойността на направените допълнителни парични вноски на собственика в търговско дружество „Алкин-97“ ЕООД, подлежащи на връщане;

- сума в размер на 23 249.97 лв., представляваща стойността след

проследено преобразуване на получените парични преводи от чужбина чрез агенти на международните системи за парични преводи „Уестърн Юнион“ и „МъниГрам Пеймънт Системс“;

- сума в размер на 420 лв., представляваща вноса на каса за погасяване на кредитни задължения, по спестовен влог в лева BG23 BPBI 7949 4070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 105 лв., представляваща вноса на каса за погасяване на кредитни задължения, по разплащателна сметка в лева BG61 BPBI 7949 1070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 95.44 лв., представляваща непреобразуваната част от вноса на каса, по разплащателна сметка в лева BG61 BPBI 7949 1070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 1 051.14 лв., представляваща непреобразуваната част от постъпили средства от трето лице, по разплащателна сметка в лева BG61 BPBI 7949 1070 6311 01 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 500 лв., представляваща постъпили средства от трето лице, по разплащателна сметка в лева BG07 BPBI 7949 1070 6311 03 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 548.86 лв., представляваща постъпили средства от трето лице, по кредитна карта „Мастъркард“ в лева, сделка № 4742963 в „Юробанк България“ АД;

- сума в размер на 12 022.16 лв., представляваща непреобразуваната част от вноски на каса, по разплащателна сметка в лева № 18698625 в „Банка ДСК“ ЕАД;

4/ На основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 141 ЗПКОНПИ за отнемане от М. Х. Х. на сума в размер на 56 648.10 лв., представляваща стойността след проследено преобразуване на получените парични преводи от чужбина чрез агенти на международните системи за парични преводи „Уестърн Юнион“ и „МъниГрам Пеймънт Системс“.

Ответниците са подали отговор на исковата молба чрез назначения им от съда особен представител. В същия се е поддържало, че искът е недопустим, тъй като в нарушение на разпоредбите на ЗПКОНПИ Комисията е приела, че в случая е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица, тъй като сумата в размер на 108 090.67 лв. не надвишава сумата от 150 000 лв., посочена в нормата на § 1, т. 3 от ДР на закона. Евентуално се поддържа, че исковете са неоснователни, тъй като Комисията не е изпълнила вменените ѝ в закона задължения да издири и установи всички доходи на ответниците, вкл. и дарения при сватби, кръщенета, наследствени права и др., както и не е установила основанието за получените парични средства чрез системите за международни парични преводи. Счита се, че тези парични средства са били получени въз основа на сключени устни и писмени договори за заеми и дарение с трети лица. Поради това се е претендирало

отхвърляне на исквете.

С оглед на установеното по-горе съдът приема, че приложимият закон за преценка на допустимостта и основателността на предявените от Комисията осъдителни иски, е ЗПКОНПИ, тъй като проверката и производството пред Комисията, както и производството пред съда за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, са образувани при действието на този закон.

Исковото производство се явява допустимо с оглед на представените писмени доказателства за надлежно сезиране на Комисията от прокуратурата за привличането на ответника Х. като обвиняеми в извършването на престъпление, посочено в нормата на чл. 108, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ, за постановяването на надлежен акт за образуване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и за внасяне на искане за отнемане на такова имущество от ответниците.

По приложението на ЗПКОНПИ е налице понастоящем противоречива съдебна практика на ВКС по въпросите относно това:

- дали представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период?, и

- подлежи ли на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество?

По тези въпроси е образувано и все още висящо т.д. № 4/2021г. на ОСГК на ВКС. Настоящият състав намира, че следва да сподели по-новата и преобладаваща съдебна практика, изразена в Решение № 97/18.05.18 г. по гр. д. № 3224/17 г., IV ГО, Решение № 191/15.02.21 г. по гр. д. № 4768/19 г., Решение № 147/16.09.19 г., по гр. д. № 1998/18 г., Решение № 263/18.12.20 по гр. д. № 1293/20 и др., че незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното и свързаните с него лица през изследвания период, *което е налично в края на този период*, респективно че значителното несъответствие е налице, когато разликата между стойността на наличното имущество в края на периода и това в началото надхвърля стойността, определена в закона. По втория въпрос съдът възприема трайно

застъпваното вече разрешение от ВКС, че не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице, т. е. не е в негово притежание в края на изследвания период; „преминаването на блага през патримониума на ответниците, в т.ч. на пари по банкови сметки, има правно значение само доколкото някои от тях са останали в съответния патримониум в края на изследвания период /Решение № 97/18.05.18 г., по гр. д. № 3224/17 г., IV ГО, Решение № 200/14.02.19 г., по гр. д. № 4143/17 г., Решение № 191/15.02.21 по гр. д. № 4768/19 г., Решение № 263/18.12.20 по гр. д. № 1293/20 г., IV г.о. и др./.

Така по-специално в последното цитирано **Решение № 263/18.12.20 по гр. д. № 1293/20 г., IV г.о. на ВКС** е прието, че на „отнемане на основание чл. 74, ал. 1 и 2 ЗОПДНПИ (отм.) подлежи налично имущество, което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие. Само ако бъде установено превишение и релевантно несъответствие, може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице не може да бъде отнето от него: ако имуществото се намира у свързани лица, то се отнема от тях; а ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; а ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“.

Постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица. Част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи. Ако те са налице в края на изследвания период, те формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Разбира се, в тежест на ищеца е да докаже, какво имущество притежават проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период. Не е в тежест на ответниците да доказват, че изтеглените суми или наредените плащания са вложени в придобиването на друго имущество или погасяване на задължения, както и че придобитото имущество е потребено, изоставено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало.

Наличното в края на изследвания период имущество е придобито незаконно, ако неговата придобивна стойност превишава с повече от 150 000 лева сумата от възмездно отчужденото имущество, притежавано от лицето в началото на изследвания период и неговите доходи през същия период, след приспадане на направените разходи за неговата и на семейството му

издръжка, като се вземат предвид непогасената част от задълженията, поети за придобиване на имуществото, както и всички други факти и обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на неговото придобиване. Цялото имущество, извън посоченото, е законно придобито.

Ако в края на изследвания период лицето притежава незаконно придобито имущество, но то или някаква част от него липсва (освен при кражба, погиване или друго събитие, за което ответникът няма вина) или е отчуждена по противопоставим на държавата начин, отнема се неговата равностойност към този момент.

Видно от изложеното паричните средства преминали по банкови сметки, които не са налични в края на изследвания период не формират превишение на имуществото и не могат да обосноват несъответствие, поради което не подлежат на отнемане.

Предпоставка за отнемането по този закон е наличието на превишение и значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице в края на проверявания период; като на отнемане подлежи имущество, а не доход (доход може да бъде отнет само по наказателнопроцесуален ред)“.

В по-рано постановеното Решение № 97/18.05.18 г. по гр. д. № 3224/17 г., IV ГО е прието, че „притежавано имущество е придобито имущество, което продължава да се намира в патримониума на субекта, тъй като не е отчуждено или изоставено нито е потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Непритежавано е имущество, което е било придобито, но вече е напуснало патримониума на лицето, тъй като е отчуждено, изоставено, потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Притежаваното имущество има придобивна стойност, която показва какъв паричен ресурс е вложен за неговото придобиване, както и стойност при отчуждаване, която показва какъв паричен ресурс е получен при отчуждаването му (след приспадане на разходите за подобрения)“. И още, „В § 1, т. 5 ДР на ЗОПДНПИ (отм.) е посочено значението на понятието „нетни доходи“ - доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от което се вижда, че законодателят влага в това понятие значението на „източници за увеличаване на имуществото“. Доколкото в обикновения говор не се прави разлика между приход и доход, „брутен доход“ са приходите от една дейност, а „нетен доход“ е превишението на приходите над разходите за осъществяването на същата дейност - **т. е. обогатяването от дейността.**“

От така възприетото от ВКС разбиране на понятието „нетен доход“, определено в ЗОПДНПИ /отм./, с идентична дефиниция и в § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ, следва да се приеме, че не може да има „нетен доход“ с отрицателен размер, който следва да се „прибавя“ към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при

изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи, извършени от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което да е налично.

Изхождайки от гореизложеното, настоящият състав на съда, за да се произнесе по основателността на предявените искове по делото, следва най-напред да установи **вида и стойността на придобитото от ответниците имущество в рамките на проверявания период**, *което все още е налично в техния патримониум към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим за държавата начин* (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – *стойността на наличното трансформирано имущество; респ. паричната равностойност на отчужденото имущество, когато разпореждането е противопоставимо на държавата* (чл. 151 от ЗПКОНПИ). Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период не са част от имуществото. Поради това част от имуществото не може да представлява и отрицателен размер на „нетен доход“.

При това положение, ако при горното изследване се установи, че придобитото от ответниците имущество през целия проверяван период е на обща стойност **под 150 000 лв.**, то не е нужно да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране на ответниците, както и техните обичайни и извънредни разходи, за да се установява нетния им доход, тъй като несъответствието като величина няма да е значително по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

От представените с исковата молба доказателства е видно, че придобитото от ответниците имущество през проверявания период представлява:

- лек автомобил, марка „Мерцедес“, модел „200 Д“, рег. №PP7825AP, придобит от ответника Х. с договор от 11.06.2010г., който според заключението на САТЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, е бил с пазарна стойност към датата на придобиването в размер на **2 020 лв.**;
- лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Поло“, рег. № PP 1182 АН, придобит от ответника Х. с договор от 08.01.2013г., който според заключението на САТЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, е бил с пазарна стойност към датата на придобиването в размер на **880 лв.**;
- товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“, рег. №PP0172BA, придобит от ответника Х. с договор за покупко-продажба на МПС от 30.04.2013г., отчужден с договор за покупко-продажба на МПС на

28.06.2013г. който според заключението на САТЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, е бил с пазарна стойност към датата на отчуждаването в размер на **4 473 лв.**;

- лек автомобил марка „Пежо“, модел „309“, рег. № PP1535AM, придобит от ответника Х. с договор за покупко-продажба на МПС от 24.10.2014г., който според заключението на САТЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, е бил с пазарна стойност към датата на придобиването в размер на **530 лв.**;
- 100% от дружествените дялове в регистрираното от ответника Х. на 22.08.12г. „Алкин-97“ ЕООД, с уставен капитал в размер на 500 лв., разпределен в 100 дружествени дяла, всеки на стойност от по 5 лв., които са били продадени на 10.07.13г. за сумата от **500 лв.**;
- 100% от дружествените дялове в регистрираното от ответницата Х. на 10.05.13г. „Ем Джи Логистик“ ЕООД, с уставен капитал в размер на **200 лв.**, разпределен в 100 дружествени дяла, всеки на стойност от по 2 лв.;

Наред с горното Комисията е представила доказателства, а и фактите се потвърждават чрез заключението на СИЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, че ответникът Х. е извършил допълнителна вноска през 2012г. за подпомагане на „Алкин-97“ ЕООД (отразена в Паричните потоци от финансовата дейност, статия Парични потоци от допълнителни вноски и връщането им на собствениците, в ГФО за 2012г.) в размер на 7 300 лв. Същата обаче представлява вземане на ответника Х. от това вече отчуждено в полза на трето лице търговско дружество, а не част от неговия патримониум. Поради това сумата не е част от придобитото имущество.

Чрез ангажираните от Комисията писмени доказателства (банкови извлечения и справки от Western Union и Money Gram) и въз основа на заключението на вещото лице по СИЕ, следва да се приеме, че през проверявания период ответникът Х. е извършил разходи за погасяване на кредитни задължения към банкови институции в размер на общо 12 352.90 лв. и погасителни вноски по кредитна карта в размер на общо 5 253.32 лв. Освен това ответникът Х. е извършил и вноски по негови банкови сметки, чиято непреобразувана част възлиза на общо 8 738.15 лв. За проверявания период ответницата Х. е извършила вноска в размер на 4 000 лв. по собствена банкова сметка на 04.06.10г., която не е била преобразувана. Ответникът Х. е получил от трети лица по банковите си сметки сумата в общ размер на 4 458.41 лв. за проверявания период, а чрез системите за международни парични преводи Western Union и Money Gram същият е получил общо сумата от 23 787.33 лв. През проверявания период ответницата Х. пък е получила чрез посочените системи за международни парични преводи Western Union и Money Gram общо сумата в размер на 87 619.59 лв.

Изложеното от Комисията в исковата молба е, че банковите сметки на ответниците или са закрити, или крайното им салдо към 03.12.18г. е дебитно (т. 1.1 от банковата информация в исковата молба). Отразени са налични средства по банковите сметки на ответника Х. в „Юробанк България“ АД към 03.12.18г. в размер на **1.70 лв.** (т. 2.3 от банковата информация в исковата молба) и в размер на **6.18 лв.** (т. 2.5 от банковата информация в исковата молба). Това се потвърждава от вещото лице в с.з., проведено на 22.03.22г. (л. 240 от първоинстанционното дело).

Изхождайки от посоченото по-горе, преминалите през банковите сметки на ответниците или по друг начин през патримониума им парични суми не съставляват част от придобитото имущество, ако не са налични в края на периода, поради което следва да се приеме, че придобитото имущество за целия проверяван период от ответниците възлиза на обща стойност от **8 610.88 лв.** – стойността на придобитите МПС (респ. стойността при тяхното отчуждаване), стойността на придобитите дружествени дялове (респ. стойността при тяхното отчуждаване) и наличните суми по банковите сметки.

Горното сочи, че стойността на придобитото имущество **е по-малка от 150 000 лв.** и при това положение не е необходимо да се извършва изследване на останалите компоненти, определящи „нетен доход“ на ответниците през проверявания период, за да са установени дали е налице „значително несъответствие“, защото, както се посочи и по-горе - **отрицателна величина на нетния доход не е имущество и не следва да се „добавя“ към стойността на придобитото имущество.**

Само на това основание предявените иски се явяват неоснователни и решението следва да бъде потвърдено.

По разноските.

Настоящият състав на съда констатира, че в актуалната съдебна практика се налага разбирането, че на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ /идентичен на чл. 78, ал. 2 от ЗОПДНПИ /отм./ при отхвърляне на исковите на Комисията, същата следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна такса по делото (като се извежда аргумент за това и от нормата на чл. 154, ал. 3 от ЗПКОНПИ) – така в Определение № 13 от 12.01.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3107/2020 г., IV г. о., ГК; Решение № 54 от 13.05.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4866/2016 г., IV г. о., ГК; Решение № 147 от 16.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1998/2018 г., IV г. о., ГК; Решение № 191 от 15.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4768/2019 г., IV г. о., ГК; Решение № 1411 от 4.01.2022 г. на САС по в. гр. д. № 555/2021 г.; Решение № 152 от 22.12.2021 г. на БАС по в. гр. д. № 304/2021 г.; Решение № 140 от 14.12.2021 г. на БАС по в. гр. д. № 423/2021 г. При това положение Комисията следва да бъде осъдена да заплати в полза на ВАпС, по бюджета на съдебната власт, сумата в размер на **2 161.82 лв.** (2% върху обжалваемата част от решението, имаща цена на исковите в общ размер от 108 090.67 лв.).

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 49/05.04.22г. по гр.д. № 288/20г. на ОС-Разград.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, да заплати в полза на Апелативен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт, сумата в размер на **2 161.82 лв. (две хиляди сто шестдесет и един лева и осемдесет и две ст.)**, на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните, при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____